

[Tom Behnke]

ne til at give de gamle en værdig alderdom. Med andre ord: Fremskridtspartiet stemmer imod og ser frem til den kommende debat om ældrepolitikken og hjemmehjælp samt ministerens undersøgelse, som her er blevet lanceret.

Lis Noer Holmberg (CD):

I kølvandet på den nye ældrepolitik må vi nok konstatere, at der er opstået problemer, og at det især er gået ud over de svageste. Der tales så meget om, at de ældre blot skal aktiveres, og at de skal holdes i gang, og det er også helt fint. Det kan udskyde en ældningsproces, men det kan ikke forhindre den.

Omklamrings- og institutionstiden skulle være forbi. Nu skulle de gamle ikke mere føle, at de var underlagt formynderi ifølge den nye ældrelovgivning. Man skulle nu kunne blive gammel i eget hjem, og hvis man befinder sig på plejehjem, skal man sandelig også føle friheden til at kalde sin egen stue for egen bolig, have eget medicinskab, egen praktiserende læge og sin pension udbetalt. Alt sammen vældig godt, hvis man er så frisk, at man kan administrere den frihed, man nu har fået.

Det er der alt for mange af de ældre på vore plejehjem der ikke kan. De bliver svagere og svagere og mere og mere plejkrævende. Efterhånden som plejehjemspladserne bliver nedlagt, er der også mange svage ældre i eget hjem, for hvem hverdagen er blevet uoverskuelig.

Den nye ældrepolitik skulle være en ændring i positiv retning. Men vi er gået for vidt og må nok et par skridt tilbage for at finde det rette leje. En nyere rapport fra Socialforskningsinstituttet peger på, at hver tredje kvinde over 80 år aldrig kommer uden for sit hjem. Til orientering var tallet i 1977 hver fjerde kvinde. Det siger lidt om, at der bliver flere, men også, at hjælpen er utilstrækkelig. Mange ældre er altså fanger i deres eget hjem, men uden gårdtur. Det byder man end ikke vore fanger i vore fængsler.

Da det absolut ikke var CD's hensigt med den nye ældrepolitik, har vi ønsket at fremkomme med dette beslutningsforslag, som vi her skal debattere, og som vi jo har hørt at man har taget positivt. Det kan vi hilse med glæde, og så må vi jo fortsætte debatten, når den kommer op igen den 25. april.

Der findes for nærværende regler om tilsynsudvalg, der skal besøge plejehjem og beskyttede boliger. Her kan jeg henvise til Socialstyrel-

sens vejledning nr. 4 af 5. september 1980 om kommunernes tilrettelæggelse af sådanne tilsyn. Jeg sidder selv i et sådant tilsynsudvalg og har gjort det nu i en årrække. Det viser sig, at de problemer, som de ældre og deres pårørende eller udvalget har formået at sætte fokus på, har man i fællesskab løst hen ad vejen. I nogle kommuner har man afskaffet begrebet beskyttede boliger og omdøbt dem til »ældreboliger«, for så kan kommunerne nemlig opnå refusion af boligsikring. Men samtidig med at man ændrer begrebet beskyttede boliger, sløjfer man altså også tilsynsbesøgene, selv om mange af de ældre i disse boliger er meget svage og bestemt udgør en gruppe, der har behov for tilsyn. På den måde fratager man disse hjælpemodtagere den støtte og tryghed, der ligger i, at nogle mennesker kommer på besøg, med hvem man har kunnet drøfte eventuelle problemer. Nu befinder de sig på herrens mark i samme situation som mange ældre i eget hjem, frustrerede og svigtede.

Alle her kender det stigende antal klager over utilstrækkelig hjemmehjælp, pleje og omsorg. Vi må nok erkende, at de store besparelser, der er gennemført i plejehjemssektoren op igennem 1980'erne, bestemt ikke alle steder er blevet kanaliseret over i øgede ressourcer til ældre i eget hjem.

Så jeg vil godt sige, at al den snak om øgede ressourcer til kommunerne på dette område må man nok tage med et gran salt. Det er i høj grad i kommunerne et spørgsmål om prioritering. Det er de svage ældre, der er blevet tabere i dette spil. Vi taler her om en gruppe mennesker, der ikke har en stærk organisation, der kan tale deres sag. Derfor mener vi i CD, at der må skrides ind med et tilsynsorgan, der kan sikre, at de mennesker, der har behov for hjælp, også får den hjælp, og at det ikke som nu afgøres af kommunernes økonomi. Behovet for hjælp vurderes i dag ofte af en hjemmehjælpsleder, og der er eksempler på, at ældre mennesker har fået afslag på trods af egen læges udtalelser om nødvendigheden af hjælp.

CD mener derfor, at der fremover i visitationen af hjælp må indgå en social, lægelig og plejemæssig vurdering, og til dette skal det foreslåede tilsyns- og ankeråd medvirke.

Det er ligeledes vigtigt, at der føres opsyn med plejkrævende personer, der udskrives enten fra hospital eller fra anden institution, og at